HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל שהוא משום אבל רגל מפסיקו. שהרי להשלימו אחר הרגל כיון דכי יש שני ימים לפני הרגל צריך להשלים ולישב תמשה ימים אחר הרגל: **כל שהוא משום עסקי רבים.** כלומר תנחומי רבים אין רגל מפסיקו [כלי] שיהא צריך להשלים ועסוק בו אחר הרגל אלא מתעסקין בו ברגל: **ארבעה ימים הראשונים.** של אחר הרגל רבים מתעסקים בו ומשלימין לשלשה שמתעסקו ברגל שכבר נתעסקו בו ברגל שלשה ימים: **ורגל עולה.** למנין שלשים: **מאי לאו אסיפא.** הא דתני רגל עולה למנין שלשים היינו מסיפא דקתני ברגל ותיפשוט מינה דכי קדמו ברגל עולה למנין שלשים וקשיא לרבא דאמר אין עולה: **לא תריפא.** קא מהדר לקדמו שני ימים קודם הרגל רגל עולה לו למנין שלשים דהשתא ולמי עולה לו הואיל וכבר התחיל בהלולות של אבל קברו ברגל לא ידענא: **בשלמא הרגל.** ביום ראשון של רגל וקשיא לרבא: **שכבר נתעסקו ברגל.** כל שעשה: **אפילו קברו ברגל.** רגל עולה למנין שלשים ולא מיבעיא קברו קודם הרגל: **פנה דיין.** היינו תנא א) דבריימתא: **כמה דבריס אמוריס.** שאינה נוהגת אלא יום אחד: **אלא חמשה.** מהני שעשה מתי מעוה דכתיב בקהל (ויקרא כא) גמו ובמו אחיו ואמותו ואשמו: **יחידאה היא.** ולא ר' עקיבא דלר"ע לא שנא מיבו ואמו לא שנא שאר קרובין: **בגינוך.** מקום: **רב בר אחוה דר' חייא דהוה בר אחתיה דר' חייא.** דרבי אחא מכפרי נשא לשה והוליד ממנה מייבו מתה ונשא רחל ולה בא מאים אחר וממנה נולד רבי חייא ונשא מייבו הבא ונולד להן רב ונמלא רב בר מייבו בר אחוה דרבי חייא מתיא מתמיה: **כי סליק.** רב מעירו דבבל לא"י שהיה רבי חייא שם: **א"ל.** רבי חייא לרב: **אנא קייס.** ר"ל מייבו אנין קייס הוא: א"ל

שכבר נתעסקו בו ברגל. תנחומין וברכה בשורה והרי"ט דפירש לענין הברלה חולק על מחזור מיטר"י שפירש בשם רש"י שהיה אומר ° שאין עושים הברלה ברגל הואיל ולילה מגילות ולאחר הרגל נמי לא יעשוה הואיל ובטלה טעודה דשמחה פי' דמסקנא ליה לרש"י מי הברלה בשמועה מי לאחר המועד דשמא הברלה אינו עסקי רבים הואיל ויחיד יכול לעשות ועל הברלה פירש לקמן כל יום לשאול אסור לאכול משלו אפי' אוכל שמי פעמים ביום להא לא קאמר גמרא שעודה לשמחה אלא יום לשמחה:

שלשה ימים אחרונים אין רבים מתעסקין בו. פירש בתוספות דהוה אלא לשמועה דשמא ע"י **אמר** רבי יוחנן **אפילו יום אחד אפי' שעה אחת.** קשיא לי להא אית ליה לר' יוחנן ב)

הלכה כסתם משנה:

מה חג **שבעה.** וכיוצא בזה דייק אימת שמועה כשמועה דמג ומשני שמיני רגל בפני עצמו הוא ומיושם לאביו אבל שבעת ימים (בראשית נ) לא מצי לאתויי להסם קודם קבורה היה וכיוצא בזה משני לאין למידין מקודם ממן תורה והסם כיוצא בזה משני קראי טובא:

כל מקום **שאתה מוצא יחיד מקיל ורבים מחמירין.** והוא הדין יחיד מחמיר ורבים מקילין הלכה כרבים ומשום דהכא אייתי ביחיד מקיל נקיט הכי וכל מקום לאו דוקא דהכרעה מקומות פוסק כדברי היחיד והיכא דאחמר אחמר ועוד דבעיבוד אומר הלכה כדברי המקיל אפי' לגבי רבים מיהו הסם היינו ריב"ל ולא רבי יוחנן פר' מי שהולילוהו (עירובין מו.): **יחידאה היא.** ואף על גב דלעיל נקיט וחכ"א:

ג) **אייבו קיים.** עדיין לא השיבותיך על אייבו כך פי' בקונטרס ונקשה שהיה לר' חייא לומר אחך קיימת ולא אימא דמשמע אמו של ר' חייא ועוד דבכ היה לו להביא ראיה ולא היה לו לקרות אחיו ונראה שהיה ר"ח גורס אחך קיימת ולא אימא ואחיו קיים ר"ת גרס אחך קיימת ולא אימא ואחיו קיים ונמי